

Σίλεια Δασκοπούλου

Μια γυναίκα που ζωγραφίζει γυναίκες

Έκθέσει στη γκαλερί Νέες Μορφές, Βαλαωρίτου 9α, από τις 9 έως τις 24 Ιανουαρίου 1978

Ή από μικρό παιδί ζήλευα τὰ ὄμορφα κοριτσάκια, γιατί ἔβλεπα ὅτι εἶχαν ἰδιαίτερη μεταχείριση. Τὰ πρῶτα θέματα πὸ ζωγράφιζα ἀπὸ 7 χρονῶν ἦταν «ὡραίες κυρίες». Νομίζω ὅτι τὶς ἔφτιαχνα μὲ κρινολίνα καὶ περίτεχνα χτενίσματα ἢ γιατί εἶχα δεῖ κάποιο ἔργο ἐποχῆς στὸν κινηματογράφο, ἢ ἴσως γιὰ ν' ἀποφεύγω τὰ πόδια πὸ μὲ δυσκόλευαν. Γιὰ μένα ἀντιπροσώπευαν τὴ γυναῖκα πὸ θάθελα νὰ εἶμαι.

Τώρα στὰ σαράντα μου, ἀφοῦ ἔκανα ἓνα μεγάλο κύκλο ζωγραφίζοντας πρῶτα σπουδὲς ἀπὸ τὴ φύση κι' ὕστερα σπίτια, λουλούδια, τοπία ἢ ἀνθρώπους ἀπ' τὴ φαντασία μου, ξαναγύρισα στὸ θέμα τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας: Τὶς ὡραίες κυρίες. Κάθε μιὰ εἶναι μιὰ παραλλαγή ὄχι πιά τοῦ πῶς θάθελα νὰ εἶμαι, ἀλλὰ τοῦ πῶς θάπρεπε νὰ εἶμαι σὲ μιὰ κοινωνία πὸ ἔδωσε στὴ γυναῖκα τὸ ρόλο τοῦ ὡραίου φύλου. Ἄν δὲν εἶναι ἀπὸ τὴ φύση τῆς ὡραίας, πρέπει νὰ κάνη τ' ἀδύνατα δυνατὰ νὰ γίνη. Ἄπ' τὸ νὰ βάφεται καὶ νὰ κολλᾷ ψεύτικες βλεφαρίδες στὰ μάτια τῆς, ὡς τὸ νὰ κάνη ὀδυνηρὲς πλαστικὲς ἐγχειρήσεις. Ἄκόμη, πρέπει νὰ εἶναι θηλυκὴ, νὰ μὴν εἶναι ἐπιθετικὴ, νὰ μιλάη καὶ νὰ κινῆται κατὰ ἓναν ἄλφα τρόπο γιὰ ν' ἀρέση, ὄχι μόνο στοὺς ἄνδρες, ὄχι μόνο στὸ κοινό, ἄν εἶναι ἠθοποιός, τραγουδίστρια ἢ φωτομοντέλλο, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ γιὰ νὰ κάνη ὅποιαδήποτε δουλειά. Ὅλες οἱ ἀγγελίες γιὰ γυναῖκες - ὑπαλλήλους ἀρχίζουν ἔτσι : «Ζητεῖται νέα εὐπαρουσίαστη».

Οἱ γυναῖκες μου πὸ βλέπετε στὰ ἔργα μου, ἴσως σᾶς φανοῦν παγερὲς, γελοῖες, ἀντιπαθητικὲς ἢ ὑπεροπτικὲς. Δὲν εἶναι πάντως ψεύτικες. Γιὰ νὰ πεισθῆτε, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ρίξετε ἓνα προσεκτικὸ βλέμμα γύρω σας, ὅταν πᾶτε στὴν ἀγορά, στὸ ζαχαροπλαστεῖο, στὸ σινεμά, στὴ δεξίωση. Ἄν τὶς κοιτάξετε μὲ προσεκτικὸ μάτι, θὰ τὶς ἀνακαλύψετε καὶ θὰ δῆτε ὅτι ἡ τέχνη μου μπροστὰ στὴν πραγματικότητα ὠχριᾷ. Πολλὲς φορὲς φίλοι μου μὲ σκουντοῦν στὸ δρόμο: «Κοίτα μιὰ πὸ εἶναι σὰν τὰ ἔργα σου». Ἄλλωστε δύο τρία ἀπ' αὐτὰ, τάχω ἐμπνευστῆ ἀπὸ συγκεκριμένους γυναῖκες πὸ εἶδα στὸ δρόμο. Σᾶς βεβαιώνω ὅμως ὅτι τὶς ζωγραφίζω μὲ μεγάλη συμπάθεια, γιατί πιστεύω, ὅτι τόσο οἱ γυναῖκες, ὅσο καὶ οἱ ἄνδρες εἴμαστε θύματα τῆς ἴδιας πλάνης πὸ εὐτυχῶς τείνει νὰ ἐκλείψη: ὅτι πρέπει νὰ τονίζουμε τὶς φυσικὲς διαφορὲς πὸ ὑπάρχουν ἀνάμεσα στὰ δύο φύλα, τόσο στὴ διάπλαση ὅσο καὶ στὴν ψυχοσύνθεση καὶ νὰ θεωροῦμε ὀρισμένους ἰδιότητες καθαρὰ ἀνδρικὲς κι' ἄλλες καθαρὰ γυναικεῖες.

Σίλεια Δασκοπούλου